

רשומות

קובץ התקנות

9 בפברואר 2012

7088

ט"ז בשבט התשע"ב

עמוד

744	תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעתי), התשע"ב-2012
756	תקנות הביטוח הלאומי (ילד נכה) (תיקון), התשע"ב-2012
757	תקנות למניעת מפגעים (פליטת חומר חלקיקי לאוויר) (ביטול), התשע"ב-2012
757	הודעת מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות) (תיאום סכום), התשע"ב-2012
758	הודעת שכר חברי הכנסת, התשע"ב-2012

תיקון טעות דפוס

תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעותי), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9(ב) ו-103 לחוק המשטרה, התשס"ו-2006' (להלן – החוק), ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': כתב תלונה ודיון לפני דן יחיד

1. עריכת כתב תלונה
כתב תלונה ייערך בידי ראש אגף במטה הארצי של משטרת ישראל, מפקד מחוז – במחוז או מפקד משמר הגבול, או בידי מי שמי מהם הסמיך לכך.
2. תוכן כתב תלונה
כתב תלונה יכיל פרטים אלה:
 - (1) שם הדן היחיד שידון בתלונה, מספרו האישי, דרגתו ותפקידו;
 - (2) מספר כתב התלונה;
 - (3) שם הנאשם, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
 - (4) ציון עבירת המשמעת וסעיף האישום;
 - (5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון מקום וזמן ביצוע העבירה אם הם ידועים;
 - (6) שמות העדים;
 - (7) פירוט ראיות אחרות, אם ישנן.
3. מסירת כתב תלונה
(א) במעמד מסירת כתב התלונה יימסר לנאשם מועד הדיון.
(ב) כתב תלונה יוגש לדן יחיד והעתק ממנו יימסר לנאשם ארבעים ושמונה שעות לפחות לפני תחילת הדיון.
 - (ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב) ניתן לקיים את הדיון אף אם כתב התלונה נמסר לנאשם פחות מ־48 שעות לפני מועד תחילת הדיון, ובלבד שהנאשם הסכים לכך או שניתן לכך אישור, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, מאת ראש אגף במטה הארצי של משטרת ישראל, מפקד מחוז במחוז, מפקד משמר הגבול או קצין שדרגתו ניצב משנה ומעלה שאחד מאלה הסמיכו לכך, ובלבד שבעל התפקיד כאמור סבור שלא יהיה בכך כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם.
4. זכות העיון
(א) נמסר כתב תלונה לנאשם רשאי הוא או מי מטעמו לעיין בכל זמן סביר בראיות שפורטו בכתב התלונה ולהעתיקן.
(ב) נמסר כתב תלונה לנאשם פחות מ־48 שעות לפני מועד הדיון, יצורף לו העתק מן הראיות שפורטו בו.
5. תחילת הדיון
בתחילת הדיון יזהה הדן היחיד את הנאשם, יקרא לפניו את כתב התלונה ויביא לידיעתו כי הוא רשאי מנימוקים שיפרט, לבקש את העברת הדיון לדן יחיד אחר; לא הועבר הדיון לדן יחיד אחר, יבקש הדן היחיד את תשובתו של הנאשם לכתב התלונה.
6. ביטול כתב תלונה בידי דן יחיד
דן יחיד יבטל כתב תלונה אם התקיים אחד מאלה:
 - (1) העובדות המפורטות בכתב התלונה אינן מהוות עבירה;
 - (2) הנאשם כבר זוכה או הורשע בשל המעשה נושא כתב התלונה;
 - (3) חלפה תקופת ההתיישנות כאמור בסעיף 15 לחוק.

¹ ס"ח התשס"ו, עמ' 151.

7. דן יחיד רשאי לשמוע כל אדם שימצא לנכון ולעיין בכל מסמך הדרוש לביורור נוכחות הנאשם העובדות, ובלבד שלא יעשה כן שלא לפני הנאשם ובלי שנתן לנאשם הזדמנות לעיין במסמכים.
8. ביקש הנאשם להעביר את הדיון כאמור בתקנה 5, רשאי הדן היחיד להעביר את הדיון העברת הדיון כמבוקש; החליט שלא להעביר את הדיון כאמור, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך.
9. (א) דן יחיד רשאי להזמין כל עד שימצא לנכון ולעיין בכל מסמך הדרוש לביורור הבאת ראיות התלונה; כמו כן יזמין הדן היחיד, לבקשת הנאשם, כל אדם להעיד לפניו, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לביורור שאלה הנוגעת לדיון.
- (ב) דן יחיד יתיר לנאשם להשמיע את טענותיו, להביא עדים מטעמו, לחקור עדים אחרים ולהביא ראיות אחרות.
- (ג) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל פה לעד.
10. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם החליט הדן היחיד שלא עובדה שהודו בה לראות בהודאה ראיה.
11. (א) הודה הנאשם בעובדה, בין בהודאה שבכתב לפני המשפט ובין במהלך המשפט, חזרה מהודאה רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת הדן היחיד מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
- (ב) התיר הדן היחיד לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדן, יבטל הדן היחיד את הכרעת הדין אם יסודה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.
12. במהלך הדיון לפני דן יחיד יירשם פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון; רישום פרוטוקול בסיום הדיון יחתמו הדן היחיד והנאשם על הפרוטוקול; הנאשם רשאי להוסיף לפרוטוקול את הערותיו.
13. לבקשת נאשם, ידחה דן יחיד את הדיון, אם ראה כי הדבר דרוש כדי לאפשר לנאשם דחיית דיון להכין את הגנתו ולהביא את ראיותיו.
14. (א) כל זיכוי או הרשעה (להלן – פסק) יובא לידיעת ראש אגף משאבי אנוש במטה דיווח על פסק הארצי של משטרת ישראל, ויירשם בדרך הקבועה בפקודות משטרת ישראל, או בנוהלי משטרת ישראל.
- (ב) פסק יומצא למי שהגיש את התלונה, על פי בקשתו.
15. ערר על פסק יהיה בהגשת הודעת ערר בדרך הקבועה בפקודות משטרת ישראל, או הודעת ערר בנוהלי משטרת ישראל, ויפורטו בה נימוקי הערר.
16. (א) ראש אגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל ימנה, בדרך הקבועה מינוי דן בערר בפקודות המשטרה או בנוהלי המשטרה, קצין שיפוט בכיר, לדון בערר.
- (ב) מונה דן בערר, הוא יקבל טרם הדיון בערר את פרוטוקול הדיון, את חומר הראיות ואת הפסק שעליו הוגש הערר.
17. נוסף על האמור בסעיף 41 לחוק, רשאי הדן בערר –
- (1) להתיר הבאת ראיות אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק;
- (2) להסיק מחומר הראיות, בין שהיה לפני הערכאה הקודמת ובין לפניו, מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

18. הדיון בערר יהיה לפני העורר, ואולם אם הזומן העורר ולא התייצב מטעמים שתלויים בו ובלא הצדק סביר, רשאי הדין היחיד לדחות את הערר.
19. הדין בערר ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע לדיון. ניהול פרוטוקול

פרק ב': בית דין למשמעת

סימן א': האישום

20. כתב אישום ייערך בידי ראש אגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל, או מי שהוא הסמיכו לכך, ויוגש לבית הדין למשמעת בחמישה עותקים, שאחד מהם יימסר לנאשם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מחמישה עשר ימים לפני תחילת הדיון. עריכת כתב אישום ומסירתו
21. כתב אישום יכיל פרטים אלה: תוכן כתב האישום
- (1) בית הדין למשמעת שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;
 - (2) מספר תיק בית הדין למשמעת;
 - (3) מועד הגשת כתב האישום;
 - (4) המאשימה – משטרת ישראל;
 - (5) פרטי הנאשם;
 - (6) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום שנעברה בו וזמן ביצועה, ככל שאפשר לבררם;
 - (7) ציון עבירת המשמעת והוראות הסעיף שלפיו מואשם הנאשם;
 - (8) עדי התביעה;
 - (9) מספר תיק התלונה או הבדיקה או החקירה הנוגע לאישום.
22. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת. צירוף אישומים
23. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, ואולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפוטו של צד אחר. צירוף נאשמים
24. בית הדין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני שנכלל בכתב האישום או על הפרדת דיון של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים. הפרדת הדיון
25. ניתן צו להפרדת הדיון, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהדיון עליו הופרד, או נגד הנאשם שהדיון ועניינו הופרד, ורשאי בית הדין למשמעת, אם סבר שלא ייגרם על ידי כך עיוות דין, להמשיך בדיון שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה. כתב אישום חדש בהפרדת הדיון
26. בית הדין למשמעת רשאי בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לאחר שמיעת הצדדים ומטעמים שירשמם, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים בבית דין למשמעת, אם מותר לצרפם לפי תקנות 22 או 23 ובית הדין למשמעת סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין. איחוד דיונים
27. תובע רשאי, בכל עת עד תחילת הדיון לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית הדין למשמעת המפרטת את השינוי; בית הדין למשמעת ימציא העתק מן ההודעה לנאשם. תיקון כתב אישום בידי התובע

28. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת תובע, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שנתן לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; תיקון כתב אישום בידי בית הדין למשמעת
29. (א) תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לחזור בו מאישום שבכתב האישום נגד נאשם; ואולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום או באישום אחר; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית הדין למשמעת.
- (ב) היתה העמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא יעשה התובע שימוש בסמכות כאמור בתקנת משנה (א) בלא קבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו.
30. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית הדין למשמעת את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית הדין לבטל אישום, בכל עת עד הכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם; אישום שבוטל כאמור, לא יוגש מחדש אלא באישור ראש אגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל, או מי שהוא הסמיכו לעניין זה ומטעמים שיירשמו.
- (ג) היתה ההעמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא יתנתן הסכמת התובע והאישום לא יוגש מחדש אלא על דעת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, ומטעמים שיירשמו.
31. הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין, או מי שהוא הסמיכו לכך את מותב בית הדין למשמעת (להלן – הזמנה); בהזמנה ייקבע מועד תחילת הדיון; כמו כן יכול שצו הזימון יכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לעניין.
32. (א) הוגש כתב אישום לבית הדין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיכו לכך את התובע והנאשם; בהזמנה ייקבעו מועד תחילת הדיון וכל הוראה או פרט הדרושים לעניין.
- (ב) בכתב הזימון תובא לידיעת הנאשם זכותו לבחור לו סניגור או לבקש להעמיד לו סניגור, ולהזמין עדים להגנתו.
33. (א) הוגש כתב אישום, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או בהסכמת התובע – אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר הנוגע לאישום שאספה או שרשמה הרשות החוקרת, המצוי בידי התובע ולהעתיקו.
- (ב) נאשם רשאי לבקש מבית הדין למשמעת שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר, שלטענתו הוא חומר חקירה אשר לא הועמד לעיונו.
- (ג) בקשה לפי תקנת משנה (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר תובא לפני שופט שאינו דן באישום.
- (ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית הדין למשמעת בלבד.
34. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו ייעשו באגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל, או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד מי שהתובע מינה, דרך כלל או לעניין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתיקה ייעשו לפי הוראות תקנות אלה.

35. סייג להבאת ראיות (א) לא יגיש תובע לבית הדין למשמעת ראייה ולא ישמיע עד, אם לא ניתנה לנאשם או לסניגורו הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד וכן להעתיקה, אלא אם כן ויתר על כך.
- (ב) הודעה של עד בעניינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה אין חובה שתהיה בכתב, ואולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו זמן סביר מראש את שם העד ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתר על כך.
36. חומר סודי תקנה 33 אינה חלה על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, ואולם הוראות תקנה 35 חלות עליו.
37. סייג לזכות העיון בחומר הראיות הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור את טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש ועל ראיות להסברת היעדרו של עד או לעניינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה.
38. עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה (א) בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת התובע, לצוות על הנאשם או על סניגורו –
- (1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא שהנאשם מתכוון להביאה לפני בית הדין למשמעת כראיה;
- (2) לערוך בכתב את עיקר התוכן של עדות מומחה שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;
- (3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור בפסקאות (1) ו-(2).
- (ב) העיון יהיה במקום ובמעמד אדם שהנאשם או סניגורו יקבע לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית הדין למשמעת.
- (ג) לא יגיש נאשם לבית הדין למשמעת חוות דעת או תעודות רופא ולא ישמיע מומחה שלא קוים לגביהן צו שניתן לפי תקנת משנה (א), אלא בהסכמת התובע או ברשות בית הדין למשמעת.
- (ד) בתקנה זו –
- “חוות דעת” – חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית;
- “תעודת רופא” – תעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם.
- סימן ב': ניהול הדיון**
39. הזמנת עד (א) בית הדין למשמעת יזמין, כל אדם להעיד לפניו לבקשת בעל דין, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם כדי להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון; כמו כן רשאי בית הדין למשמעת להזמין עד מטעמו.
- (ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב או בהודעה בעל פה לעד, על ידי בית הדין למשמעת, בשעת הדיון.
40. צורת ההזמנה בכתב ותוכנה הזמנה בכתב לעד תיחתם ביד נשיא בית הדין למשמעת או מי שהוא הסמיך לכך ותכיל –
- (1) מספר תיק בית הדין למשמעת;
- (2) ציון שם הנאשם;
- (3) שם המוזמן ומענו, ולגבי שוטר – מספרו האישי, דרגתו ומקום שירותו;
- (4) המקום והמועד שעליו להתייצב בהם;
- (5) נוסח סעיף 22 לחוק.

41. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר, להמציא לבית הדין למשמעת, במועד שיקבע בהזמנה או בצו, את אותם מסמכים או מוצגים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו. צו להמצאת מסמכים ומוצגים
42. בית הדין למשמעת רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע, ודין ציווי כזה כדין הזמנת עד לפי תקנה 39, או צו להמצאת מסמכים, או מוצגים שהומצאו לאותו אדם לפי תקנה 41. הזמנת עד על אחר
43. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית הדין לתובע בכתב על המועד החדש שקבע, וימציא לנאשם ולסניגורו הודעה בכתב עליו, אם לא הודיע להם על כך בעל פה בשעת דיון. הודעה על דחיית מועד
44. ראה בית הדין למשמעת כי נבצר מעד לבוא לבית הדין למשמעת, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר. עד שנבצר ממנו לבוא לבית הדין למשמעת
45. (א) בית הדין למשמעת ינהל פרוטוקול שישקף את הנאמר והמתרחש בדיון. (ב) כתב אישום, מסמכים שהוגשו וקיבל בית הדין למשמעת וכל תעודה הנוגעת לדיון יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו. ניהול פרוטוקול ורישמו
46. בית הדין למשמעת רשאי, לאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית הדין למשמעת ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו. תיקון פרוטוקול
47. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה בבקשה יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי מותב בית הדין למשמעת. רישום תיקון
48. (א) ראה בית הדין למשמעת שהנאשם אינו יודע עברית ימנה לו מתרגם או יתרגם לו תרגום בעצמו. (ב) ראה הנמסרת ברשות בית הדין למשמעת שלא בעברית ובלשון שאינה שגורה בפי מוטב בית הדין למשמעת ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול בתרגום לעברית, אם לא הורה בית הדין למשמעת הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
49. (א) בתחילת הדיון ישאל אב בית הדין למשמעת את בעלי הדין אם יש התנגדות למותב בית הדין למשמעת. (ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין למשמעת קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר; נדחתה הבקשה – יודיע בית הדין למשמעת לבעל דין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים. התנגדות למותב בית הדין למשמעת
- (ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על הדחייה כאמור בתקנת משנה (ב) – יושהה המשך הדיון עד להכרעת נשיא בית הדין לערעורים; בעל הדין יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב בתוך 24 שעות.
- (ד) החליט נשיא בית הדין לערעורים לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
- (ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
- (ו) טענת פסלות לא תשמש נימוק לערעור אלא לפי תקנה זו.

50. לקראת כתב האישום
לאחר שהוכרעה שאלת הרכב מותב בית הדין למשמעת, יקרא בית הדין את כתב האישום באוזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, ואולם רשאי בית הדין למשמעת לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית הדין למשמעת כי קרא את כתב האישום באוזני הנאשם והסביר לו את תוכנו ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.
51. (א) הסכמה בדבר עובדות וראיות
היה הנאשם מיוצג על ידי סניגור, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם וסניגורו ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים.
- (ב) בהליך משמעותי של נאשם שאיננו מיוצג, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, ובלבד שהסביר לנאשם את הדברים, והתרשם כי הנאשם מבין את משמעות הסכמתו.
52. טענות מקדמיות
לאחר תחילת הדיון רשאי הנאשם או סניגורו לטעון טענות מקדמיות, ובהן:
- (1) חוסר סמכות;
 - (2) פגם או פסול בכתב האישום;
 - (3) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
 - (4) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בדיון משמעותי בשל המעשה נושא כתב האישום;
 - (5) דיון משמעותי אחר או הליך פלילי תלויים ועומדים נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;
 - (6) התיישנות.
53. דיון בטענה מקדמית
נטענה טענה מקדמית, ייתן בית הדין למשמעת לתובע הזדמנות להשיב עליה, ואולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית הדין למשמעת יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של הדיון; התקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין למשמעת לתקן את כתב האישום או לבטלו.
54. טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט
לא טען הנאשם טענה מקדמית בראשית הדיון, אין בכך כדי למנוע ממנו לטעון אותה בשלב אחר של המשפט, ואולם לגבי הטענות המפורטות בפסקה (2) של תקנה 52, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין למשמעת.
55. תשובת הנאשם לאישום
(א) לא בוטל כתב האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית הדין למשמעת את הנאשם מה תשובתו לכתב האישום; הנאשם רשאי להודות בעובדות הנתענות בכתב האישום, כולן או מקצתן או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית הדין למשמעת לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מן הדרוש להבהרת תשובתו; תגובת הנאשם יכול שתינתן על ידי סניגורו.
- (ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית הדין למשמעת כאמור בתקנת משנה (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית הדין למשמעת יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.
- (ג) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם שאם רצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" בין כטענה יחידה ובין נוסף על אחרות, עליו לעשות כן מיד; בית הדין יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו מעשות כן כאמור בתקנת משנה (ד). הכל זולת אם ראה בית הדין למשמעת שאין מקום לטענה האמורה.
- (ד) לא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי" או שטען כך ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות, בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות, כדי להוכיח טענה כאמור, אלא ברשות בית הדין למשמעת.

56. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו, זולת אם ראה בית הדין למשמעת שלא לקבל את ההודאה כראיה, ואולם ראה בית הדין למשמעת כי הודאת נאשם ניתנה על ידי הנאשם מתוך טעות או הטעייה, לא יקבל אותה כראיה.
57. הודה הנאשם בעובדה, אם בהודאה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת בית הדין למשמעת מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
58. התיר בית הדין למשמעת לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדין, יבטל את הכרעת הדין ככל שיסודה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.
59. (א) הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, חלקם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשתם וחלקם לא הודו, לא יגזור בית הדין למשמעת את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור הדין של הנאשמים שלא הודו; ואולם בנסיבות מיוחדות שיירשמו, רשאי בית הדין למשמעת לגזור את דינו של נאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.
- (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) נאשם שהודה, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של שאר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו.
- סימן ג': בירור האשמה**
60. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית הדין למשמעת לא קיבל את הודאתו, תביא התביעה לפני בית הדין למשמעת את ראיותיה לעובדות שלא התקבלה לגביהן הודאה.
61. סיים התובע להביא את ראיותיו, יודיע שפרשת התביעה הסתיימה.
62. הסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם – בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו – לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין.
63. לא זוכה הנאשם לפי תקנה 62, רשאי הוא להביא לפני בית הדין למשמעת את ראיות ההגנה.
64. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, וביאו את ראיותיהם לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום, והכל אם לא הורה בית הדין למשמעת, לבקשת בעל דין, על סדר אחר.
65. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה:
 (1) להעיד כעד הגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;
 (2) להימנע מלהעיד.
- (ב) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בתקנת משנה (א) ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד.
66. נאשם שבחר להעיד יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה, ואולם רשאי בית הדין למשמעת, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.
67. נאשם לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בעניין הנוגע להרשעותיו הקודמות, זולת אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.

68. סיים הנאשם להביא את ראיותיו יודיע שפרשת ההגנה הסתיימה. סיום פרשת ההגנה
69. (א) בית הדין למשמעת רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה. ראיות נוספות מטעם התובע
- (ב) הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן. ראיות מטעם בית הדין למשמעת וסתירתן
70. (א) סיימו בעלי הדין את הבאת ראיותיהם, רשאי בית הדין למשמעת, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד, אף אם כבר נשמעה עדותו לפני בית הדין, ועל הבאת ראיות אחרות, בין לבקשת בעלי דין ובין מיוזמת בית הדין למשמעת. ראיות מטעם בית הדין למשמעת וסתירתן
- (ב) הובאו ראיות לפי תקנת משנה (א), רשאים בעלי הדין, ברשות בית הדין, להביא ראיות לסתור אותן. ראיות מטעם בית הדין למשמעת וסתירתן
71. (א) בתום הבאת הראיות או משהתקבלה הודאה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לעניין האשמה. סיכומים
- (ב) בהסכמת בעלי הדין רשאי בית הדין למשמעת להתיר לבעלי הדין שסיכומיהם, כולם או מקצתם, יוגשו לו בכתב, לפי סדר ובמועדים שיקבע בית הדין למשמעת. סיכומים
72. (א) עד, פרט לנאשם, שטרם העיד, לא יהיה נוכח בגביית עדותו של עד אחר, ואולם עד ששמע עדות של עד אחר אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד. סדר חקירת עדים
- (ב) בית הדין למשמעת יזהיר את העד לפני גביית עדותו, ויחולו סעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול השבועה), התש"ס-1980.² סדר חקירת עדים
- (ג) עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת. סדר חקירת עדים
- (ד) סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית הדין למשמעת לחקור את העד, ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת עניין שנתעורר בה. סדר חקירת עדים
- (ה) חקר בית הדין למשמעת עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת עניין שנתעורר בחקירתו של בית הדין למשמעת. סדר חקירת עדים
- (ו) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ולא הורה בית הדין למשמעת לבקשת בעל דין על סדר אחר, יהיה סדר חקירת העדים כמפורט להלן: סדר חקירת עדים
- (1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום; סדר חקירת עדים
- (2) היה העד עד ההגנה – יחקרוהו חקירה ראשית, תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך שאר הנאשמים לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור. סדר חקירת עדים
- (ז) לא קרא התובע לעד שצוין כעד תביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית הדין למשמעת להתיר לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים. סדר חקירת עדים
73. לא ירשה בית הדין למשמעת חקירת עד אשר לדעת בית הדין אינה נוגעת לנושא הדיון, אינה ראויה או אינה הוגנת, ובפרט לא ירשה בית הדין למשמעת חקירה שיש בה משום עלבון פגיעה בכבודו של אדם, הפחדה או הטעיה. חקירה הוגנת

² ס"ח התש"ס, עמ' 202; התשמ"ד, עמ' 53.

74. קבע בית הדין למשמעת כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עוין לאותו בעל דין – בין מפני עד עוין שמסר בבית הדין למשמעת עדות הסותרת את עדותו בחקירה ובין מטעם אחר – רשאי הוא להתיר לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
75. היה לבית הדין למשמעת יסוד להניח כי עד שזימן אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להתיר לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.
76. נקרא עד להעיד מיוזמת בית הדין למשמעת, ייתן בית הדין למשמעת לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע.
77. בית הדין למשמעת רשאי לסרב לבקשה להזמין עד אם הוא סבור שעדותו אינה נוגעת לעניין הנידון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת, או אם ראה שאין בה צורך, או שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

סימן ד': פסק הדין

78. (א) בתום בירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת, בהחלטה מנומקת בכתב (להלן – הכרעת הדין), על זיכוי הנאשם, או אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; שופטי מותב בית הדין למשמעת יקראו את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתמו עליה וירשמו בה את תאריך הקריאה; בית הדין למשמעת רשאי, במקום לקרוא את הכרעת הדין למסור לנאשם העתק ממנה ולהודיע בפומבי אם מצא את הנאשם אשם או זכאי; זיכה בית הדין את הנאשם, יודיע את דבר הזיכוי בתחילה.
- (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הודיע בית הדין למשמעת על זיכוי הנאשם, רשאי הוא:
- (1) לפרט את נימוקיו מיד או בתוך שלושים ימים מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
79. (א) הורשע הנאשם, יביא התובע את ראיותיו לעניין העונש תחילה; סיים התובע את הבאת ראיותיו לעניין העונש או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם להביא את ראיותיו לעניין העונש.
- (ב) הסתיימה הבאת הראיות לעניין העונש, רשאי התובע, ואחריו הסניגור והנאשם, להשמיע סיכומיהם לעניין העונש.
80. (א) בתום הטענות לעניין העונש יגזור בית הדין למשמעת את דינו של הנאשם; בית הדין למשמעת יקרא את גזר הדין בפומבי, שופטי מותב בית הדין למשמעת יחתמו עליו וירשמו בו את תאריך קריאתו; ניתן גזר הדין שלא בפני הנאשם, יישלח אליו עותק מפסק הדין.
- (ב) הכרעת הדין וגזר הדין יחד מהווים את פסק הדין.
81. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית הדין למשמעת לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

פרק ג': בית הדין לערעורים

82. (א) ערעור, בין של הנאשם ובין של המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיכו לכך, יהיה בהגשת כתב ערעור מנומק חתום ביד המערער או בא כוחו.

- (ב) התקופה להגשת כתב ערעור תהיה כאמור בסעיפים 57 או 62(1) לחוק, כתב הערעור יוגש בחמישה עותקים לבית הדין לערעורים.
83. כתב ערעור יפרט את נימוקיו, ואולם אם לא ניתנו בכתב הערעור נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראה זו, רשאי בית הדין לערעורים, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הדיון מטעם זה בלבד.
84. העתק מהודעת הערעור ונימוקיו כאמור יומצאו למשיב; יהיה המשיב המפקח הכללי, יומצא ההעתק לראש אגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל.
85. המערער רשאי, בכל שלב של הערעור, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיה, ברשות בית הדין לערעורים.
86. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו ויידונו כאחד, ואולם רשאי בית הדין לערעורים לדון בהם בנפרד.
87. הוגש ערעור, תעביר מזכירות בית הדין למשמעת לבית הדין לערעורים את תיק בית הדין למשמעת שעליו הוגש הערעור; בתקנות אלה, "תיק בית הדין למשמעת" – התיק ששימש את בית הדין בהליך שהתקיים לפניו, לרבות כתב האישום, הפרוטוקול, מוצגים, הכרעת הדין, גזר הדין, בקשות שהוגשו במסגרת ההליך והחלטות שניתנו בהן.
88. (א) בתחילת הדיון ישאל נשיא בית הדין לערעורים אם יש התנגדות למותב בית הדין לערעורים.
- (ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין לערעורים קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר, נדחתה בקשת בעל דין לפסול שופט – יודיע בית הדין לערעורים לבעל הדין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים שיצא לקצבה ושמינה המפקח הכללי לעניין זה (בתקנה זו – הנשיא שמונה).
- (ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על דחייה כאמור בתקנת משנה (ב) יושהה המשך הדיון עד להכרעת הנשיא שמונה; המערער יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב בתוך 24 שעות.
- (ד) החליט הנשיא שמונה לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
- (ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
89. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.
- (ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית הדין לערעורים על דרך אחרת; באיחוד ערעורים של נאשמים אחדים יקבע בית הדין לערעורים את סדר הטענות ביניהם.
- (ג) יכול בית הדין לערעורים להתיר לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.
- (ד) נתבקש בית הדין לערעורים להחליט בעניין עונשו של נאשם, רשאים סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונים לפני סיום הדיון.
90. בית הדין לערעורים רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיורה.

91. בית הדין לערעורים רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.
92. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא בכפוף להוראות בית הדין לערעורים ראיות במשפט להיזקק לראיות שגבתה לכתחילה בלי לגבותן שנית.
93. פרוטוקול בית הדין למשמעת ישמש ראיה לכאורה למהלך הדיון, ואולם בערעור באותו עניין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.
94. בית הדין לערעורים רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.
95. פסק הדין ייחתם בידי שופטי מותב בית הדין לערעורים וייקרא בפני הנאשם, או יומצא לו העתק ממנו, כפי שיקבע בית הדין לערעורים; זיכה בית הדין לערעורים את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא –

(1) לפרש את הנימוקים מיד או בתוך שלושים ימים מיום קריאתו;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

פרק ד': שכר והוצאות עדים ונציגי ציבור

96. (א) בתקנה זו – שכר והוצאות עדים שאינם שוטרים
- ”בית דין” – בית דין למשמעת, בית דין לערעורים או דן יחיד לפי העניין;
- ”שכר” – שכר בטלה, שכר מומחה או שכר רופא, לפי העניין.
- (ב) עד שאינו שוטר, שהתייצב להעיד לפני בית הדין, רשאי בית הדין להורות שישולמו לו דמי נסיעות הלוך וחזור מן המקום שממנו הגיע עד למקום שבו התקיים הדיון וגם שכר ודמי לינה, כפי שייראה בעיני בית הדין, ובלבד שהתשלום לא יעלה על הסכום הקבוע לשכר עדים בתקנה 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל”ד–1974.³
97. שכר השתתפות נציג ציבור בבית דין למשמעת או בבית דין לערעורים יהיה כאמור בתקנה 1 לתקנות בית הדין לעבודה (תשלום לנציגי ציבור), התשל”ח–1978.⁴

פרק ה': הוראות שונות

98. (א) מסמך שיש להמציאו לבעל דין או לעד לפי החוק או לפי תקנות אלה, תהיה המצאת מסמכים המצאתו באחת מאלה:
- (1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם – במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;
- (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם עם אישור מסירה; בית הדין רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.
- (ב) מסירת מסמך לידי סניגור הנאשם או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית הדין בתוך חמישה ימים ממועד המסירה כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

³ ק”ת התשל”ד, עמ’ 1200.

⁴ ק”ת התשל”ח, עמ’ 584.

(ג) ראה בית הדין כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או את המכתב או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית הדין לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) ראה בית הדין שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), רשאי הוא להורות על המצאתו בדרך אחרת שיורה.

99. המבקש לערער על החלטת בית הדין למשמעת המטילה קנס בשל ביזיון בית הדין למשמעת, יגיש את הערעור לבית הדין לערעורים, בהודעה מנומקת בכתב בתוך 15 ימים מיום קבלת ההחלטה.

100. טופס מודפס של פקודות משטרת ישראל וכל טופס מודפס של פרסום אחר של המפקח הכללי או של משטרת ישראל שאישר המפקח הכללי כפרסום רשמי לענין תקנות אלה, המכילים פקודה, צו, הוראה, נוהל, או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה לנתינתם ולתוכנם.

101. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם ביד שוטר במילוי תפקידו והכולל פרטים בדבר העניינים המפורטים להלן ישמש להם ראיה לכאורה:

- (1) שירות במשטרת ישראל או העדר משירות כזה;
- (2) היחידה שעמה נמנה אדם במשטרת ישראל;
- (3) עבירות שבהן הורשע אדם בשירות במשטרת ישראל;
- (4) תאריך הקבלה למשטרת ישראל או השחרור ממנה;
- (5) דרגה או תפקיד במשטרת ישראל או זמן קבלתם;
- (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם למשטרת ישראל;
- (7) שוויו הכספי של רכוש משטרתי.

102. תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעתי), התשמ"ט-1989⁵ – בטלות. ביטול

כ"ד בטבת התשע"ב (19 בינואר 2012)

(חמ 2139-3)

יצחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

⁵ ק"ת התשמ"ט, עמ' 434 ועמ' 1279.

תקנות הביטוח הלאומי (ילד נכה) (תיקון), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 222 ו-400 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹ (להלן – החוק), לאחר שנועצתי במועצת המוסד לפי סעיף 12 לחוק, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה והבריאות של הכנסת, לפי סעיף 222 לחוק, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות הביטוח הלאומי (ילד נכה), התשע"ב-2010² (להלן – התקנות העיקריות) – תיקון תקנה 2

(1) בפסקה (3), המילים "וכן בעד ילד התלוי לחלוטין בעזרת הזולת" – יימחקו;

(2) בפסקה (5), במקום "(3) ו-(4)" יבוא "(3), (4) ו-(6)" ואחריה יבוא:

"(6) סכום השווה ל-108% מקצבת יחיד מלאה בעד ילד התלוי לחלוטין בעזרת הזולת."

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ב, עמ' 110.

² ק"ת התש"ע, עמ' 810.

2. בתקנה 10(ב) לתקנות העיקריות, בסופה יבוא "ולעניין גמלאות המשולמות בעד תיקון תקנה 10 ילד התלוי לחלוטין בעזרת הזולת, לא יעלה על סכום השווה ל-145% מקצבת יחיד מלאה".
3. (א) תחילתן של תקנות אלה ביום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012) (להלן – יום התחילה) והן יחולו על גמלאות המשתלמות בעד יום התחילה ואילך.
(ב) תשלומים ראשונים לפי תקנות אלה ישולמו בתוך שישה חודשים מיום התחילה בעד התקופה שמיום התחילה עד מועד התשלום.
4. בתקופה שמיום התחילה עד יום י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012), על אף האמור – הוראות מעבר
 - (1) בתקנה 2(6) לתקנות העיקריות, כנוסחה בתקנה 1 לתקנות אלה, יראו כאילו במקום "108%" בא "103%";
 - (2) בתקנה 10(ב) לתקנות העיקריות, כנוסחה בתקנה 2 לתקנות אלה, יראו כאילו במקום "145%" בא "140%".

ז' בשבט התשע"ב (31 בינואר 2012)

משה כחלון

(חמ 2146-3)

שר הרווחה והשירותים החברתיים

תקנות למניעת מפגעים (פליטת חומר חלקיקי לאוויר) (ביטול), התשע"ב-2012

- בתוקף סמכותי לפי סעיפים 13 ו-81 לחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008¹, לאור סעיף 96 לחוק האמור, ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:
1. תקנות למניעת מפגעים (פליטת חומר חלקיקי לאוויר), התשל"ג-1972² – בטלות. ביטול תקנות

ב' בשבט התשע"ב (26 בינואר 2012)

גלעד ארדן

(חמ 2516-3)

השר להגנת הסביבה

¹ ס"ח התשס"ח, עמ' 752.

² ק"ת התשל"ג, עמ' 361 ועמ' 1567.

הודעת מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות) (תיאום סכום), התשע"ב-2012

בהתאם לסעיף 9א(ג) להוראות שבתקנה 7 לתקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ו-1976¹ (להלן – ההוראות), אני מודיע לאמור:

1. הסכום בסעיף 9א(ג)1(1) להוראות, החל ביום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012), הוא 259 תיאום סכום שקלים חדשים.

ו' בשבט התשע"ב (30 בינואר 2012)

יובל שטייניץ

(חמ 26-3)

שר האוצר

¹ ק"ת התשל"ו, עמ' 1599; התשנ"א, עמ' 404 התשע"א, עמ' 436.

הודעת שכר חברי הכנסת, התשע"ב-2012

בהתאם לסעיף 5(ד) להחלטת שכר חברי הכנסת, התשמ"ז-1987¹, אני מודיע לאמור:

1. החל ביום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012), ישולם שכר יסוד כמפורט להלן:

בשקלים חדשים

41,506	(1) ליושב ראש הכנסת
36,985	(2) לראש האופוזיציה
34,494	(3) לסגן יושב ראש הכנסת וליושב ראש ועדה
32,683	(4) לחבר כנסת

כ"ב בטבת התשע"ב (17 בינואר 2012)

חיים אבידור (חמ 226-3-8)
חשב הכנסת

¹ ק"ת התשמ"ז, עמ' 368; התשע"א, עמ' 578.

תיקון טעות דפוס

בתקנה 57 לתקנות המקרקעין (ניהול ורישום), התשע"ב-2011, שפורסמו בקובץ התקנות 7045, התשע"ב, עמ' 74, בכותרת השוליים, במקום "אחרים" צריך להיות "אחדים".

(חמ 2514-3)